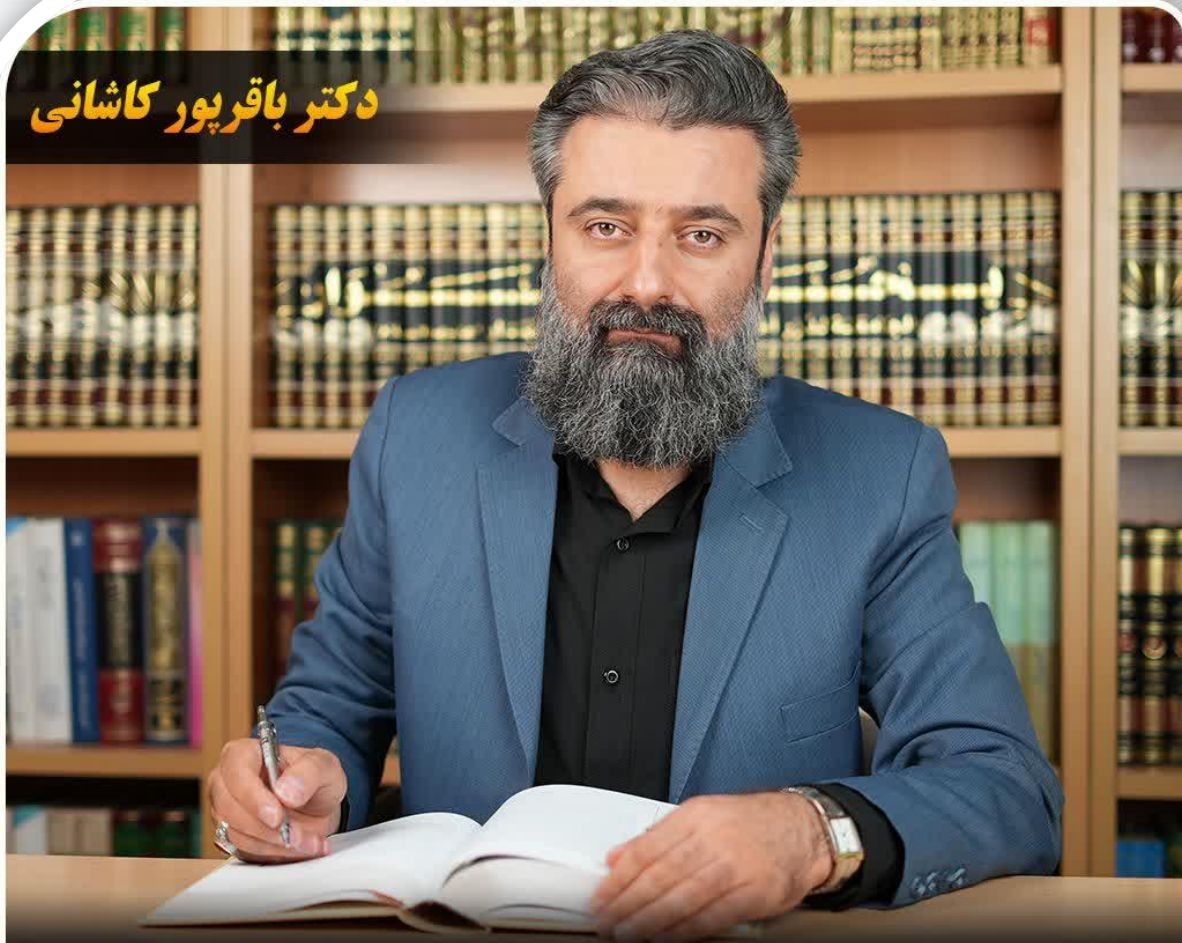


دکتر باقر پور کاشانی



آیا امام زمان علیه السلام شهید می شوند؟!

هوالحکیم

آیا امام زمان علیه السلام شهید می شوند؟!

این روایت را جناب خزاز قمی، ایشان در نیمه دوم قرن چهارم هجری قمری می زیستند از دنیا رفتند و از محدثین بزرگ شیعه هستند.

در کتاب کفایة الاثر، صفحه ۲۲۶، این روایت را می آورند. مرحوم علامه مجلسی هم در جلد ۴۴ بحارالانوار، صفحه ۱۳۸، این حدیث را نقل می کند.

جناب خزاز قمی با سند خودشان از جنادةبن ابی امیه نقل می کنند که خدمت امام حسن علیه السلام در آن بیماری که حضرت به واسطه آن از دنیا رفتند، شرفیاب شدیم. فرمودند که:

«ما مِنَّا إِلَّا مَسْمُومٌ أَوْ مَقْتُولٌ».

از ما اهل بیت نیست، از ما نیست الا اینکه یا مسموم می شود یا مقتول می شود.

داریم در مورد نبی مکرم اسلام که ایشان را مسموم کردند و در مورد امیرالمؤمنین علیه السلام تا وجود نازنین حضرت امام حسن عسکری علیه السلام، این‌ها بالاخره یا به ضرب شمشیر یا به صورت مسمومیت از دنیا رفتند.

جمعی از این روایت استفاده کردند که امام زمان علیه السلام هم همان‌جور که فرمودند امام حسن مجتبی «ما مِنَّا إِلَّا مَسْمُومٌ أَوْ مَقْتُولٌ»، گفتند امام زمان علیه السلام هم یا مسموم می‌شود یا مقتول می‌شود!

یعنی امام زمان علیه السلام هم مستثنا نیست. که به نظر بنده این‌جا از قواعد اصولی می‌شود استفاده کرد، از قواعد منطقی که به صورت کلی فرمودند، به صورت عام فرمودند، هر عام هم تخصیص می‌خورد. امام زمان علیه السلام مستثنا می‌شود. ببینید روایت‌هایی ما نداریم که مستقلاً بگوید امام زمان علیه السلام شهید می‌شود، الاً چند تا حدیث یک عامه نقل کردند.

این‌ها را ما قبلاً در تدریس بیان‌الفرقان هم گفتیم. مثلاً یک پیرزنی از نیشابور سبیل دارد، این حضرت را می‌کشد! چیزهایی که هیچ یک سندیتی ندارد! حتی نزد عامه هم سندیتی ندارد!

اما روایاتی هست به‌عنوان محکم کار در عصر ظهور ولی عصر علیه السلام که چنین چیزی اتفاق نمی‌افتد.

من فقط اشاره بکنم این جا دو تا حدیث را خدمت بزرگواران بخوانم از همین کتاب بیان الفرقان، مرحوم آیت الله علامه شیخ مجتبی قزوینی.

یکی صفحه ۹۲۵ که در این جا روایتی را نقل کردند از کمال الدین و تمام النعمة مرحوم شیخ صدوق از حسین بن خالد روایت کرده، روایت از آقا امام رضا علیه السلام هست که حضرت فرمودند:

«کسی که ورع ندارد دین ندارد، کسی که تقیه ندارد ایمان ندارد، و همانا گرامی ترین شما نزد خداوند کسی است که قبل از خروج قائم ما به تقیه بیشتر عمل کند و کسی که قبل از خروج قائم ما تقیه را ترک کند، از ما نیست. آن گاه به حضرت عرض شد قائم شما اهل بیت کیست؟ فرمود:

چهارم از اولاد من. پسر بهترین کنیزان است و خداوند به او زمین را از هر جور و ظلمی پاک نماید. و او کسی است که مردم در ولادتش شک کنند و او قبل از خروجش دارای غیبتی است و هرگاه خارج شود، جهان به نور خدا روشن شود و میزان عدالت را میان مردم می نهد».

عبارتی که مدنظرم است اینک:

«پس هیچ کس به دیگری ظلم نمی کند».

عبارت این است: «فَلَا يَظْلِمُ أَحَدٌ أَحَدًا».

کلاً ظلم بساطش جمع می‌شود! حتی آن آیه‌ای هست که می‌گوید ما شما را خلق کردیم که بهترین را عمل کنید، می‌گویند که این مصداقش در ارتباط با امام زمان علیه السلام هست، در عصر ظهور هست. یعنی رقابت بین خوب و خوب‌تر هست. أَحْسَنُ عَمَلٍ به تعبیری مطرح می‌شود.

-دانشجو:

در مورد این حدیث، منظور از تقیه در جامعه الان، منظور امام چه چیزی بوده است؟

دکتر باقرپور کاشانی:

ببینید چون هرچه زمان نزدیک ظهور حضرت هست، باطل در دنیا حاکم هست نسبت به حق. لذا وقتی یک نفر بخواهد که گاهی اوقات خیلی مسائل را شفاف بیان بکند، طوری که می‌بیند آسیب به خودش و دسته‌ای دارد می‌رساند، این جا باید بالاخره رعایت جهات عقلانی را داشته باشد! بی‌گدار به آب نزند!

روایت دیگر صفحه ۸۵۳ هست که این روایت از امام باقر علیه السلام می‌باشد:

«عن أبي الجارود عن أبي جعفرٍ في قوله عزّوجلّ» در تفسیر این آیه سوره مبارکه حج آیه ۴۱ که:

«الَّذِينَ إِن مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ...»

تا آخر آیه، که به این عنوان هست که تمکن و قدرت دادیم به آنها که به پا دارند نماز را.

در این خصوص، امام باقر علیه السلام فرمودند:

«زمانی که جمعی را روی زمین توانا کردیم، نماز را به پا می‌دارند، زکات می‌دهند، فرمود این آیه برای آل محمد علیهم السلام تا آخر امامان، مهدی علیه السلام و اصحاب اوست. خدا آنان را مالک مشرق و مغرب زمین قرار می‌دهد.»

آل محمد که می‌گویند، سایر ائمه که رجعت می‌کنند، امام زمان علیه السلام و اصحاب هم که مطرح هستند.

«دین را زنده نماید و بدعت و باطل را می‌میراند، چنانچه سُفها حق را بردند و آنان امر به معروف و نهی از منکر کنند تا «لَا يُرَى أَثَرٌ مِنَ الظُّلْمِ» هیچ اثری از ظلم دیده نمی‌شود.»

تا اینکه ظلمی روی زمین به تعبیری دیده نمی‌شود.

این روایت هم در جلد ۲۴ بحار الأنوار، صفحه ۱۶۵ هست.

